Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
ELEANOR SHARPSTON
της 7ης Φεβρουαρίου 2019[1]

Υπόθεση C-589/17

Prenatal S.A.

[αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Cataluña
(ανώτερου δικαστηρίου Καταλονίας, Ισπανία)
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προδικαστική παραπομπή – Εισαγωγή κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων δηλωθέντων ως τζαμαϊκανής προελεύσεως – Επιστροφή τελωνειακών δασμών – Παρόμοια εκκρεμής υπόθεση ενώπιον της Επιτροπής – Δεσμευτικός χαρακτήρας ανακοινώσεως της Επιτροπής – Αρμοδιότητα εθνικών αρχών»

1. Η γνώση της προελεύσεως των εμπορευμάτων που εισάγονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι απαραίτητη για την αποτελεσματική λειτουργία του τελωνειακού καθεστώτος αυτής. Εξάλλου, ο προσδιορισμός της καταγωγής των εμπορευμάτων διασφαλίζει ότι, κατά την εισαγωγή του από τα τελωνειακά σύνορα, το οικείο αγαθό δασμολογείται ορθώς και ότι ο υπόχρεος καταβάλλει το συγκεκριμένο ποσό των δασμών. Η δήλωση του τόπου κατασκευής του αγαθού (της προελεύσεώς του) είναι αναγκαία για τη διαδικασία αυτή. Για παράδειγμα, ένα προϊόν είναι πιθανό να υπόκειται σε υψηλότερο δασμό αν είναι κινέζικης απ' ό,τι αν είναι τζαμαϊκανής προελεύσεως, και στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να εξασφαλίσει ότι θα εισπράξει τα ποσά που νομίμως οφείλονται.

2. Δεδομένων των προφανών οικονομικών επιπτώσεων, το ενδεχόμενο απάτης στις δηλώσεις καταγωγής είναι υπαρκτό. Η αποκάλυψη, ωστόσο, και η αντιμετώπιση της απάτης είναι ένα ιδιαιτέρως δύσκολο έργο. Όποιος εξαπατά, φροντίζει να μην κινεί υποψίες, να διαγράφει τα ίχνη του. Ως εκ τούτου, συχνά η πρόκληση για τις τελωνειακές αρχές είναι να αποφασίσουν ποια είναι η κατάλληλη στιγμή για να αναλάβουν θετική δράση ώστε είτε να προλάβουν την απάτη είτε να επέμβουν όταν αυτή διαπράττεται. Παράγοντες, όπως ο προϋπολογισμός, το διαθέσιμο ανθρώπινο δυναμικό και οι στρατηγικές προτεραιότητες, επηρεάζουν αυτού του είδους τις αποφάσεις. Το κομβικό ερώτημα είναι, στο πλαίσιο των διεθνών εμπορικών συμφωνιών, πότε ακριβώς πρέπει να παραμερίζονται η εμπιστοσύνη στις τελωνειακές διαδικασίες και η αμοιβαιότητα, προκειμένου να ανακτήσει το ενδιαφερόμενο κράτος τον έλεγχο;

3. Η υπό κρίση αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως απορρέει από μια κατάσταση στην οποία έχουν επιβληθεί μεν δασμοί, ωστόσο ο υπόχρεος ισχυρίζεται ότι δεν οφείλει να τους καταβάλει λόγω απάτης που διαπράχθηκε σε βάρος του από τρίτο.

1 Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

Το νομικό πλαίσιο

Η Συμφωνία του Κοτονού

4. Στις 23 Ιουνίου 2000, υπογράφηκε στο Κοτονού (Μπενίν) συμφωνία εταιρικής σχέσεως μεταξύ των μελών της ομάδας των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (στο εξής: κράτη ΑΚΕ), αφενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών αυτής, αφετέρου (στο εξής: Συμφωνία του Κοτονού)[2]. Η συμφωνία αυτή τέθηκε προσωρινώς σε ισχύ από τις 2 Αυγούστου 2000 έως την 1 Ιουνίου 2002[3] και, στη συνέχεια, παρατάθηκε μέχρι που τέθηκε οριστικώς σε ισχύ την 1η Απριλίου 2003[4].

5. Στο άρθρο 3 της Συμφωνίας του Κοτονού, ορίζεται ότι «τα μέρη λαμβάνουν [...] τα κατάλληλα ειδικά ή γενικά μέτρα, για να εξασφαλίσουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα συμφωνία και να διευκολύνουν την επίτευξη των στόχων αυτής [...]».

6. Το άρθρο 1 του παραρτήματος V της Συμφωνίας του Κοτονού διασφαλίζει προτιμησιακή μεταχείριση, κατά την προπαρασκευαστική περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 37, παράγραφος 1, στις εισαγωγές προϊόντων «καταγωγής των κρατών ΑΚΕ» στην Ένωση[5], ώστε να μην υπόκεινται σε κανένα δασμό. Οι λεπτομέρειες του καθεστώτος προτιμησιακής μεταχειρίσεως ορίζονται στο πρωτόκολλο 1 του παραρτήματος V (στο εξής: πρωτόκολλο 1). Ειδικότερα:

– προτιμησιακή μεταχείριση προβλέπεται όταν προσκομίζεται πιστοποιητικό EUR.1·

– το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται από τις τελωνειακές αρχές της χώρας εξαγωγής μετά από γραπτή αίτηση του εξαγωγέα ή του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου του· και

– εφόσον ζητηθεί, ο εξαγωγέας ή ο αντιπρόσωπός του πρέπει να παράσχει στις τελωνειακές αρχές της χώρας εξαγωγής «κάθε κατάλληλο έγγραφο για την απόδειξη του χαρακτήρα καταγωγής των σχετικών προϊόντων καθώς και της τήρησης των λοιπών όρων του παρόντος πρωτοκόλλου»[6].

7. Μετά την έκδοση του πιστοποιητικού, και προκειμένου να ελεγχθεί ότι οι διαδικασίες εφαρμόσθηκαν ορθώς, οι τελωνειακές αρχές που εκδίδουν το πιστοποιητικό «λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την επαλήθευση του χαρακτήρα καταγωγής των προϊόντων και της τήρησης των λοιπών όρων του παρόντος πρωτοκόλλου. Για τον σκοπό αυτό, αυτές έχουν το δικαίωμα να ζητούν την προσκόμιση κάθε αποδεικτικού στοιχείου και να διενεργούν ελέγχους των λογιστικών βιβλίων του εξαγωγέα καθώς και οποιονδήποτε άλλο έλεγχο κρίνουν αναγκαίο. Οι τελωνειακές αρχές έκδοσης εξασφαλίζουν επίσης την ορθή συμπλήρωση των εντύπων που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Ιδίως, ελέγχουν αν ο χώρος που προορίζεται για την περιγραφή των προϊόντων έχει συμπληρωθεί κατά τρόπο που να αποκλείει οποιαδήποτε πιθανότητα δολίων προσθηκών»[7]. Όλα τα συμβαλλόμενα μέρη της Συμφωνίας του Κοτονού δεσμεύονται να συνδράμουν το ένα το άλλο «για να διασφαλιστεί η

2 ΕΕ 2000, L 317, σ. 3.

3 Απόφαση αριθ. 1/2000 του Συμβουλίου Υπουργών ΑΚΕ-ΕΚ, της 27ης Ιουλίου 2000, περί μεταβατικών μέτρων που ισχύουν από τις 2 Αυγούστου 2000 μέχρι την έναρξη ισχύος της Συμφωνίας εταιρικής σχέσης ΑΚΕ-ΕΚ (ΕΕ 2000, L 195, σ. 46).

4 Πληροφορίες όσον αφορά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Συμφωνίας εταιρικής σχέσης ΑΚΕ-ΕΚ (ΕΕ 2003, L 83, σ. 69).

5 Το άρθρο 37, παράγραφος 1, προβλέπει ότι «οι διαπραγματεύσεις για τις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης πραγματοποιούνται κατά την προπαρασκευαστική περίοδο, η οποία λήγει το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2007. Οι επίσημες διαπραγματεύσεις για τις νέες εμπορικές συμφωνίες αρχίζουν τον Σεπτέμβριο 2002 και οι νέες εμπορικές συμφωνίες θα τεθούν σε ισχύ μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2008, εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν προηγούμενες ημερομηνίες».

6 Άρθρο 14 και 15 του πρωτοκόλλου 1 του παραρτήματος V της Συμφωνίας του Κοτονού.

7 Άρθρο 15, παράγραφος 5, του πρωτοκόλλου 1.

ορθή εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου […] μέσω των αρμοδίων τελωνειακών υπηρεσιών, για τον έλεγχο της γνησιότητας των πιστοποιητικών κυκλοφορίας εμπορευμάτων EUR.1, των δηλώσεων τιμολογίου ή των δηλώσεων προμηθευτή και της ακρίβειας των πληροφοριών που περιέχονται σ' αυτά τα έγγραφα» [8].

8. Αφής στιγμής τα οικεία προϊόντα έχουν εισαχθεί στην Ένωση, ο έλεγχος των πιστοποιητικών καταγωγής «πραγματοποιείται δειγματοληπτικά ή κάθε φορά που οι τελωνειακές αρχές της χώρας εισαγωγής έχουν βάσιμες αμφιβολίες ως προς τη γνησιότητα τέτοιων εγγράφων […]» [9]. Οι τελωνειακές αρχές της χώρας εξαγωγής «έχουν το δικαίωμα να ζητούν την προσκόμιση κάθε αποδεικτικού στοιχείου και να διενεργούν ελέγχους των λογιστικών βιβλίων του εξαγωγέα καθώς και οποιονδήποτε άλλο έλεγχο κρίνουν αναγκαίο […]» [10]· τα αποτελέσματα των ελέγχων πρέπει να παρέχονται στις αιτούσες αρχές «το ταχύτερο δυνατό» και να προκύπτει «σαφώς αν τα έγγραφα είναι γνήσια και αν τα σχετικά προϊόντα μπορούν πράγματι να θεωρηθούν ως προϊόντα καταγωγής κρατών ΑΚΕ […]» [11].

9. Σε περίπτωση «εύλογων αμφιβολιών» και εάν δεν δοθεί απάντηση εντός δέκα μηνών από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος ελέγχου για τη διαπίστωση της αυθεντικότητας του επίμαχου εγγράφου, «οι αιτούσες τελωνειακές αρχές αρνούνται, εκτός εκτάκτων περιστάσεων, το ευεργέτημα των προτιμήσεων» [12]. Όταν από τη διαδικασία ελέγχου ή από οποιαδήποτε άλλη διαθέσιμη πληροφορία προκύπτουν ενδείξεις ότι οι διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου παραβιάζονται, «το κράτος ΑΚΕ με δική του πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως της [Ένωσης] διεξάγει τις κατάλληλες έρευνες ή φροντίζει για τη διεξαγωγή τους με τη δέουσα ταχύτητα ώστε τέτοιες παραβιάσεις να προσδιορίζονται και να προλαμβάνονται, δύναται δε, να καλεί την [Ένωση] να συμμετέχει στις εν λόγω έρευνες» [13].

10. Τέλος, το πρωτόκολλο 1 προβλέπει τη συγκρότηση Επιτροπής Τελωνειακής Συνεργασίας (στο εξής: ΕΤΣ), η αποστολή της οποίας είναι να διασφαλίζει, μεταξύ άλλων, «τη[ν] ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου». Η ΕΤΣ αποτελείται από «εμπειρογνώμονες των κρατών μελών και από υπαλλήλους της Επιτροπής αρμόδιους για τελωνειακά θέματα και […] από εμπειρογνώμονες που εκπροσωπούν τα κράτη ΑΚΕ και από υπαλλήλους περιφερειακών ενώσεων των κρατών ΑΚΕ αρμόδιους για τελωνειακά θέματα». Η ΕΤΣ υποχρεούται «να εξετάζει τακτικά τις συνέπειες για τα κράτη ΑΚΕ […] της εφαρμογής των κανόνων καταγωγής και να προτείνει στο Συμβούλιο των Υπουργών τα κατάλληλα μέτρα» [14]. Προς τούτο, η ΕΤΣ «συνεδριάζει τακτικά».

8 Άρθρο 31, παράγραφος 2, του πρωτοκόλλου 1.
9 Άρθρο 32, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου 1.
10 Άρθρο 32, παράγραφος 3, του πρωτοκόλλου 1.
11 Άρθρο 32, παράγραφος 5, του πρωτοκόλλου 1.
12 Άρθρο 32, παράγραφος 6, του πρωτοκόλλου 1.
13 Άρθρο 32, παράγραφος 7, του πρωτοκόλλου 1.
14 Άρθρο 37 του πρωτοκόλλου 1.

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο τελωνειακός κώδικας

11. Κατά το άρθρο 1 του τελωνειακού κώδικα[15], «η τελωνειακή νομοθεσία θα συνίσταται στον παρόντα κώδικα και στις διατάξεις που θεσπίζονται για την εφαρμογή του σε κοινοτικό ή σε εθνικό επίπεδο». Στο άρθρο 2, παράγραφος 1, καθιερώνεται η αρχή ότι «η κοινοτική τελωνειακή νομοθεσία εφαρμόζεται ομοιόμορφα στο σύνολο του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας».

12. Στο πλαίσιο του κεφαλαίου 3 (το οποίο επιγράφεται «Είσπραξη του ποσού της τελωνειακής οφειλής») του τίτλου VII, το άρθρο 217 προβλέπει ότι «κάθε ποσό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτει από τελωνειακή οφειλή [...] καλείται "ποσό των δασμών", υπολογίζεται από τις τελωνειακές αρχές μόλις αυτές διαθέτουν τα απαραίτητα στοιχεία και εγγράφεται από τις εν λόγω αρχές στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση βιβλίων (βεβαίωση)»[16].

13. Στο άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', ορίζεται ότι *δεν* επιτρέπεται εκ των υστέρων βεβαίωση όταν «το νομίμως οφειλόμενο ποσό των δασμών δεν βεβαιώθηκε από λάθος των ίδιων των τελωνειακών αρχών, το οποίο λογικά δεν μπορούσε να ανακαλυφθεί από τον οφειλέτη, εφόσον ο τελευταίος ενήργησε με καλή πίστη και τήρησε όλες τις διατάξεις που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία όσον αφορά την τελωνειακή διασάφηση [...]. Η έκδοση ανακριβούς πιστοποιητικού, ωστόσο, δεν συνιστά σφάλμα αν το πιστοποιητικό βασίζεται σε ανακριβή έκθεση των γεγονότων εκ μέρους του εξαγωγέα, εκτός εάν, ιδίως, είναι προφανές ότι οι αρμόδιες για την έκδοσή του αρχές γνώριζαν ή θα έπρεπε ευλόγως να γνωρίζουν ότι τα εμπορεύματα δεν πληρούν τους απαιτούμενους όρους προκειμένου να επωφεληθούν προτιμησιακής μεταχείρισης»[17]. Εφόσον οι προϋποθέσεις του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', πληρούνται, το άρθρο 236, παράγραφος 1, προβλέπει ότι χωρεί επιστροφή ή διαγραφή των εισαγωγικών δασμών.

14. Το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα προβλέπει μια άλλη βάση για τη διαγραφή εισαγωγικών δασμών. Κατά την παράγραφο 1, «η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών είναι δυνατή σε περιπτώσεις διαφορετικές από εκείνες που αναφέρονται στα άρθρα 236, 237 και 238, οι οποίες: – καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής· – προκύπτουν από περιστάσεις που δεν συνεπάγονται ούτε δόλο ούτε πρόδηλη αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου. Οι καταστάσεις στις οποίες μπορεί να εφαρμοστεί η διάταξη αυτή, καθώς και οι λεπτομέρειες της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθείται, καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής. Η επιστροφή ή διαγραφή είναι δυνατόν να υπόκειται σε ειδικούς όρους». Για τον σκοπό αυτό, υποβάλλεται αίτηση κατ' άρθρον 239, παράγραφος 2. Το άρθρο 905 του εκτελεστικού κανονισμού[18] διευρύνει περαιτέρω το άρθρο 239, ορίζοντας ότι ο αιτών έχει τη δυνατότητα να συνοδεύσει την κατ' άρθρον 239, παράγραφος 2, αίτησή του με αποδεικτικά στοιχεία «που μπορούν να αποτελέσουν ειδικές περιστάσεις».

15 Η έκδοση του τελωνειακού κώδικα που είχε εφαρμογή κατά τον κρίσιμο χρόνο των πραγματικών περιστατικών ήταν ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1). Ο κανονισμός 2913/92 αντικαταστάθηκε και καταργήθηκε στις 24 Ιουνίου 2008 από τον κανονισμό (ΕΚ) 450/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2008, L 145, σ. 1), ο οποίος, με τη σειρά του, αντικαταστάθηκε και καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1).

16 Στο άρθρο 4, παράγραφος 9, του τελωνειακού κώδικα ως τελωνειακή οφειλή ορίζεται ως «η υποχρέωση προσώπου να καταβάλει τους εισαγωγικούς δασμούς (τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή) ή τους εξαγωγικούς δασμούς (τελωνειακή οφειλή κατά την εξαγωγή) που επιβάλλονται σε συγκεκριμένα εμπορεύματα σύμφωνα με τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις».

17 Αυτή είναι η διατύπωση του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', μετά την τροποποίηση του τελωνειακού κώδικα με τον κανονισμό (ΕΚ) 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2000, L 311, σ. 17).

18 Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1335/2003 της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2003 (ΕΕ 2003, L 187, σ. 16) (στο εξής: εκτελεστικός κανονισμός).

Ο εκτελεστικός κανονισμός

15. Οι διαδικασίες οι οποίες διέπουν τις αιτήσεις που υποβάλλονται βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β' του τελωνειακού κώδικα ορίζονται λεπτομερώς στον τίτλο III (άρθρα 868 έως 876α) του εκτελεστικού κανονισμού. Οι διαδικασίες για τις κατ' άρθρον 239 αιτήσεις ρυθμίζονται στον τίτλο IV (άρθρα 899 έως 909). Δεδομένου ότι οι δύο αυτές κατηγορίες διατάξεων αντικατοπτρίζουν η μία την άλλη [19] και καθώς τα προδικαστικά ερωτήματα του αιτούντος δικαστηρίου αφορούν αιτήσεις του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα, θα επικεντρωθώ στα άρθρα 899 έως 909.

16. Το άρθρο 905, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού προβλέπει ότι ο αιτών δύναται να υποβάλει την αίτησή του για διαγραφή προς τις τελωνειακές αρχές κράτους μέλους συνοδευόμενη από αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτουν «*ειδικές περιστάσεις*» που δεν οφείλονται σε δόλο ή προφανή αμέλεια του. Όταν οι τελωνειακές αρχές θεωρούν ότι «οι ειδικές περιστάσεις οφείλονται σε παράλειψη της Επιτροπής όσον αφορά τις υποχρεώσεις της […]», οφείλουν να διαβιβάζουν την αίτηση στην Επιτροπή προκειμένου να ληφθεί απόφαση. Τέτοια υποχρέωση δεν υφίσταται πλέον όταν «η Επιτροπή ήδη ασχολείται με υπόθεση η οποία παρουσιάζει παρόμοια πραγματικά και νομικά στοιχεία» [20]. Εάν παρά ταύτα η αίτηση διαβιβαστεί, «η Επιτροπή επιστρέφει το φάκελο στην τελωνειακή αρχή και θεωρείται ότι η διαδικασία που αναφέρεται στα άρθρα 906 έως 909 ουδέποτε άρχισε» [21]. Υπό τις περιστάσεις αυτές, οι οικείες τελωνειακές αρχές «είναι δυνατό να μην επιτρέπουν, με σχετική απόφαση, τη διαγραφή ή την επιστροφή των σχετικών δασμών μέχρι τη λήξη της διαδικασίας που έχει αρχίσει [στην παράλληλη υπόθεση ενώπιον της Επιτροπής] με τα άρθρα 906 έως 909» [22].

17. Η τελική απόφαση λαμβάνεται από την Επιτροπή μετά από διαβουλεύσεις με ομάδα εμπειρογνωμόνων [23]. Η Επιτροπή ενημερώνει τόσο το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος όσο και όλα τα υπόλοιπα κράτη σχετικά με την απόφαση που εκδίδει «για να διευκολύνει τις τελωνειακές αρχές να λάβουν αποφάσεις για περιπτώσεις που παρουσιάζουν παρόμοια νομικά και πραγματικά στοιχεία» (άρθρο 908, παράγραφος 1).

18. Κατά τη διαδικασία διαβιβάσεως του φακέλου και αποφάσεως, ζητείται από τον αιτούντα να βεβαιώσει ότι έλαβε γνώση του φακέλου και είτε να προσθέσει αυτό που κατά την κρίση του είναι σημαντικό είτε να δηλώσει ότι δεν έχει τίποτε άλλο να προσθέσει. Εάν, μετά την επανεξέταση του φακέλου, η Επιτροπή προτίθεται να εκδώσει αρνητική απόφαση, παρέχεται στον αιτούντα η δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις πριν εκδοθεί η τελική απόφαση [24].

Τα πραγματικά περιστατικά και η διαδικασία

19. Η Τζαμάικα είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Συμφωνία του Κοτονού.

20. Μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2002 και 31ης Δεκεμβρίου 2004 (στο εξής: κρίσιμος χρόνος των πραγματικών περιστατικών), η Prenatal S.A. (στο εξής: Prenatal) εισήγε στην Ισπανία ενδύματα τζαμαϊκανής προελεύσεως, προσκομίζοντας, κατά τον εκτελωνισμό, πιστοποιητικά προελεύσεως EUR.1, τα οποία δικαιολογούσαν προτιμησιακή δασμολογική μεταχείριση, αφού επιβαλλόταν δασμός με συντελεστή 0 % για τους σκοπούς του κοινού εξωτερικού δασμολογίου.

19 Τηρουμένων των αναλογιών, είναι πανομοιότυπες.

20 Άρθρο 905, παράγραφος 2.

21 Άρθρο 905, παράγραφος 6.

22 Άρθρο 899, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο.

23 Άρθρο 907.

24 Άρθρο 905, παράγραφος 3, και άρθρο 906α.

21. Μεταξύ Φεβρουαρίου και Μαρτίου 2005, οι τελωνειακές αρχές της Τζαμάικας, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολεμήσεως της Απάτης (στο εξής: OLAF) και οι ισπανικές τελωνειακές αρχές διεξήγαγαν επιτόπια έρευνα με σκοπό να εξακριβώσουν αν ορθώς είχαν εκδοθεί πιστοποιητικά EUR.1 για τα είδη ενδύσεως τα οποία εισάγονταν. Συνοπτικώς, το πόρισμα της κοινής τους εκθέσεως ήταν ότι τα εισαχθέντα αγαθά δεν έπρεπε να τύχουν προτιμησιακής μεταχειρίσεως, διότι είχαν κατασκευαστεί με συρραφή τεμαχίων προερχόμενων από την Κίνα ή το Χόνγκ Κόνγκ και, ως εκ τούτου, δεν ήταν τζαμαϊκανής προελεύσεως. Οι αρχές της Τζαμάικας ακύρωσαν τα πιστοποιητικά EUR.1 που εκδόθηκαν κατά τον κρίσιμο χρόνο των πραγματικών περιστατικών και, κατά συνέπεια, οι ισπανικές αρχές προέβησαν σε εκ των υστέρων βεβαίωση των δασμών που όφειλε η Prenatal για τις εισαγωγές που πραγματοποίησε κατά τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο.

22. Στις 10 Μαΐου 2006, η Prenatal υπέβαλε αίτηση ενώπιον της Περιφερειακής Υπηρεσίας Δασμών της Ειδικής Αντιπροσωπείας της Καταλονίας, ζητώντας την επιστροφή της καταβληθείσας τελωνειακής οφειλής δυνάμει του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα[25]. Όπως προκύπτει από τη διάταξη περί παραπομπής, στις 23 Μαΐου 2006 η αίτηση παραπέμφθηκε στην Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 905, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού, καθώς επρόκειτο για παραλείψεις εκ μέρους υπηρεσιών της Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την OLAF. Η Επιτροπή απεφάνθη ότι η υπόθεση της Prenatal παρουσίαζε παρεμφερή πραγματικά και νομικά στοιχεία με άλλη υπόθεση (και δη την REM 03/07, η οποία αφορούσε την El Corte Inglés SA, στο εξής: ECI) και, ως εκ τούτου, επέστρεψε τον φάκελο, βάσει του άρθρου 905, παράγραφος 6.

23. Στις 3 Νοεμβρίου 2008, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2008) 6317 τελικό, με την οποία διαπίστωσε ότι η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών ήταν δικαιολογημένη και ότι οι δασμοί αυτοί δεν έπρεπε να διαγραφούν στη συγκεκριμένη υπόθεση REM 03/07 (στο εξής: απόφαση REM 03/07). Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι οικείες αρχές δεν είχαν υποπέσει σε σφάλμα υπό την έννοια του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, και ότι στην περίπτωση της ECI δεν συνέτρεχαν ειδικές περιστάσεις υπό την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα. Στις 30 Ιανουαρίου 2009, η ECI άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου[26].

24. Παράλληλα, η ECI (η οποία επικαλέστηκε την ύπαρξη ειδικών περιστάσεων υπό την έννοια του άρθρου 239 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ενώπιον των εθνικών τελωνειακών αρχών) άσκησε προσφυγή ενώπιον των ισπανικών δικαστηρίων, αιτούμενη την ακύρωση της πράξεως περί επιβολής τελωνειακών δασμών. Με απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2008, το Audiencia National (δικαστήριο ειδικής δικαιοδοσίας, Ισπανία) ακύρωσε την εν λόγω πράξη. Η σχετική αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Tribunal Supremo (Ανώτατου Δικαστηρίου, Ισπανία) απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, με απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2010. Κατόπιν αυτού, η απόφαση του Audiencia National κατέστη αμετάκλητη και η τελωνειακή οφειλή της ECI ακυρώθηκε[27]. Στις 9 Δεκεμβρίου 2013, το Γενικό Δικαστήριο απεφάνθη ότι η προσφυγή της ECI με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως REM 03/07 κατέστη άνευ αντικειμένου παρά τα περί του αντιθέτου επιχειρήματα των δύο πλευρών, οι οποίες επιθυμούσαν να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του κύρους της συγκεκριμένης πράξεως[28].

25 Η Prenatal υπογραμμίζει, με τις γραπτές παρατηρήσεις της, ότι υπέβαλε δύο αιτήσεις: η πρώτη βασιζόμενη στο άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα υποβλήθηκε στις 8 Μαΐου 2006 και η δεύτερη βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', υποβλήθηκε στις 23 Ιανουαρίου 2009.

26 Διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 2013, El Corte Inglés κατά Επιτροπής (T-38/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:675).

27 Για μια συνοπτική παρουσίαση της ιδιαίτερης περιπλοκότητας που παρουσιάζουν οι παράλληλες διαδικασίες, βλ. διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 2013, El Corte Inglés κατά Επιτροπής (T-38/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:675, σκέψεις 6 έως 9 και 17).

28 Βλ. διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 2013, El Corte Inglés κατά Επιτροπής (T-38/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:675, σκέψεις 26 έως 41). Στις σκέψεις 42 έως 84, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε και απέρριψε, ακολούθως, τα επιχειρήματα, επτά συνολικώς, (που προβλήθηκαν είτε από την ECI, είτε από την ECI και την Επιτροπή είτε από την Επιτροπή αποκλειστικώς) προς υποστήριξη της προσφυγής, προτού αποφανθεί ότι κατέστη άνευ αντικειμένου και υποχρεώσει κάθε διάδικο να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

25. Κατά τα φαινόμενα, η Prenatal δεν αμφισβήτησε σε εθνικό επίπεδο την ισοδύναμη απόφαση των ισπανικών αρχών. Στις 12 Μαΐου 2009, κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως REM 03/07, οι ισπανικές αρχές απέρριψαν την αίτηση της Prenatal για διαγραφή των δασμών. Η Prenatal άσκησε ένσταση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (περιφερειακού διοικητικού οργάνου της Καταλονίας το οποίο είναι αρμόδιο για ενστάσεις σε φορολογικές υποθέσεις και υπάγεται στο Υπουργείο Οικονομικών). Το TEARC απέρριψε την ένσταση. Η Prenatal προσέφυγε, εν συνεχεία, ενώπιον του Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (ανώτερου δικαστηρίου Καταλονίας, στο εξής: αιτούν δικαστήριο).

26. Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά απαραίτητο να ζητήσει τη καθοδήγηση του Δικαστηρίου. Υπενθυμίζει ότι η απόφαση REM 03/07 της Επιτροπής αποτέλεσε τη βάση της αποφάσεως του TEARC, ενώ η Prenatal ισχυρίζεται ότι οι προϋποθέσεις των άρθρων 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', και 239 του τελωνειακού κώδικα πληρούνται και ότι, για τον λόγο αυτό, δικαιολογείται η διαγραφή ή η επιστροφή των επίδικων τελωνειακών δασμών.

27. Συνακόλουθα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά:

«1) Προσκρούει στο δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως στα άρθρα 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', και 239 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα η απόφαση C(2008) 6317 τελικό, της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εισαγωγή προϊόντων υφαντουργίας που έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Τζαμάικας (υπόθεση REM 03/07), με την οποία διαπιστώθηκε ότι επιβάλλεται η εκ των υστέρων βεβαίωση των εισαγωγικών δασμών και ότι η διαγραφή των δασμών αυτών δεν δικαιολογείται σε μια ειδική κατάσταση;

2) Όταν έχει υποβληθεί αίτηση διαγραφής και η Επιτροπή κοινοποιεί απόφαση με την οποία διαπιστώνεται ότι η υπόθεση παρουσιάζει πραγματικά και νομικά στοιχεία παρεμφερή προς εκείνα άλλης υποθέσεως επί της οποίας έχει αποφανθεί προγενέστερα ή απόφαση περί υπάρξεως παρεμφερούς εκκρεμούσας υποθέσεως, πρέπει κάποια από τις ως άνω πράξεις να θεωρείται νομική πράξη, δεσμευτική για τις αρχές του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η διαγραφή τελωνειακών δασμών, κατά της οποίας μπορεί, ως εκ τούτου, να ασκηθεί προσφυγή από τον αιτούντα τη διαγραφή των τελωνειακών δασμών [άρθρο 239 του κανονισμού 2913/92] ή τη μη βεβαίωση των δασμών αυτών (άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του ως άνω κοινοτικού τελωνειακού κώδικα);

3) Σε περίπτωση που κριθεί ότι δεν πρόκειται για απόφαση της Επιτροπής με νομικά δεσμευτικό περιεχόμενο, εναπόκειται στις εθνικές αρχές να εκτιμήσουν αν στην οικεία περίπτωση συντρέχουν παρεμφερή πραγματικά ή νομικά στοιχεία;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, εφόσον πραγματοποιηθεί η σχετική εξέταση και διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχουν τέτοια στοιχεία, εφαρμόζεται το άρθρο 905, παράγραφος 1, του [κανονισμού 2454/93], και συνακόλουθα υποχρεούται η Επιτροπή να εκδώσει απόφαση με περιεχόμενο νομικά δεσμευτικό για τις εν λόγω εθνικές αρχές;»

28. Η Prenatal, η Ισπανική Κυβέρνηση και η Επιτροπή κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις. Βάσει του άρθρου 61, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, οι μετέχοντες στη διαδικασία κλήθηκαν από το Δικαστήριο να επικεντρωθούν στα εξής τρία ζητήματα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση: i) στην ερμηνεία του εύρους των καθηκόντων των τζαμαϊκανών αρχών βάσει των άρθρων 15 και 32 του πρωτοκόλλου, ii) στο κατά πόσον μπορεί να υπάρξει νέο επιχείρημα σχετικά με την αδυναμία της Επιτροπής να διασφαλίσει την ορθή εφαρμογή της Συμφωνίας του Κοτονού, και iii) στο παραδεκτό του δεύτερου, τρίτου και τέταρτου ερωτήματος. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικές παρατηρήσεις και απάντησαν στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου στην επ' ακροατηρίου συζήτηση της 25ης Οκτωβρίου 2018.

Ανάλυση

Παραδεκτό

29. Η Ισπανική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι και τα τέσσερα προδικαστικά ερωτήματα είναι παραδεκτά. Ωστόσο, η Επιτροπή θέτει εν αμφιβόλω τη λυσιτέλεια του δεύτερου, τρίτου και τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος για την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης. Παρατηρεί ότι τα προδικαστικά ερωτήματα αυτά αφορούν τη δυνατότητα των εθνικών αρχών να καταλήξουν σε διαφορετικό συμπέρασμα για την Prenatal από εκείνο στο οποίο οδηγήθηκε η Επιτροπή για την ECI. Ωστόσο, είναι σαφές ότι τόσο το αιτούν δικαστήριο όσο και το TEARC εφάρμοσαν στην περίπτωση της Prenatal το συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με την ECI, επειδή έκριναν ότι η κατάσταση της Prenatal ήταν παρεμφερής (στην πραγματικότητα, πανομοιότυπη) τόσο από πραγματικής όσο και από νομικής απόψεως. Συνεπώς, δεν τίθεται καν το ζήτημα αν οι εθνικές αρχές διέθεταν οποιαδήποτε εξουσία εκτιμήσεως.

30. Δεν συμμερίζομαι (εξ ολοκλήρου) τις αμφιβολίες της Επιτροπής. Θα εξετάσω τα προδικαστικά ερωτήματα αυτά ξεχωριστά.

31. Το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα έχει δύο σκέλη: πρώτον, ποιες είναι οι έννομες συνέπειες της παραπομπής του φακέλου από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 905, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού και, δεύτερον, αν η Prenatal είχε τη δυνατότητα να αμφισβητήσει την εν λόγω παραπομπή κατά τον κρίσιμο χρόνο των πραγματικών περιστατικών (το 2006). Όσον αφορά το δεύτερο ζήτημα, δεν χωρεί αμφιβολία ότι η Prenatal δεν μπορεί πλέον να προσβάλει το έγγραφο παραπομπής· επίσης, δεν είναι προφανές ποια σημασία έχει η απάντηση στο ερώτημα αυτό για την παρούσα διαδικασία[29]. Αντιθέτως, έχει σαφώς σημασία το ζήτημα της εκτάσεως της εξουσίας εκτιμήσεως της οποίας απολαύουν οι αρχές των κρατών μελών όταν αντιμετωπίζουν μια απόφαση παραπομπής. Πράγματι, το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα συνδέονται με το δεύτερο και αφορούν το κατά πόσον οι αρχές των κρατών μελών μπορούν να καταλήξουν σε δικά τους συμπεράσματα επί της αιτήσεως διαγραφής, αναλόγως του αν εκείνη η απόφαση δεσμεύει τυπικώς τις αρχές αυτές.

32. Κατόπιν τούτου, κατά την αντίληψή μου, με το πρώτο σκέλος του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος, σε συνδυασμό με το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, ζητείται κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί κατά πόσον οι ισπανικές αρχές (τελωνειακές και δικαστικές) έχουν τη δυνατότητα να καταλήξουν, στην περίπτωση της Prenatal, σε διαφορετικό συμπέρασμα από εκείνο στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή στην υπόθεση της ECI. Αποκτούν δε βαρύνουσα σημασία, αν το Δικαστήριο αποφανθεί, απαντώντας στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, ότι η απόφαση REM 03/07 είναι άκυρη.

33. Ως εκ τούτου, θεωρώ ότι για το πρώτο σκέλος του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος, καθώς επίσης και για το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, ισχύει κανονικά το τεκμήριο λυσιτέλειας[30].

29 Ειδικότερα, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, *δεν* υποστηρίχθηκε ότι η Prenatal είχε την ευκαιρία να προσβάλει ευθέως το μέτρο της Ένωσης δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ και ότι, ως εκ τούτου, δεν θα έπρεπε πλέον να μπορεί να αμφισβητήσει το κύρος μέσω προδικαστικής παραπομπής βάσει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ. Η απόφαση REM 03/07 αφορούσε την ECI. Είναι αμφισβητήσιμο (τουλάχιστον) το αν η Prenatal διέθετε ενεργητική νομιμοποίηση προκειμένου να προσφύγει κατά του εγγράφου παραπομπής.

30 Απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2010, Winner Wetten (C-409/06, EU:C:2010:503, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

Το «νέο» επιχείρημα

34. Με τις γραπτές παρατηρήσεις της επί του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα, η Prenatal ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της να διασφαλίσει την ορθή εφαρμογή της Συμφωνίας του Κοτονού. Πρόκειται για νέο επιχείρημα, υπό την έννοια ότι δεν περιέχεται ρητή αναφορά σε αυτό ούτε στην απόφαση REM 03/07[31] ούτε στην προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου[32]. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι δεν ήταν δυνατό να της προσαφθεί ότι δεν είχε εξετάσει το νέο επιχείρημα πριν από την παρούσα διαδικασία, δεδομένου ότι το συγκεκριμένο επιχείρημα δεν προβλήθηκε από την ECI με την αίτησή της περί διαγραφής. Η Prenatal θεώρησε ότι η Επιτροπή είχε, στην πραγματικότητα, εξετάσει το επιχείρημα αυτό στη σκέψη 70 της αποφάσεως REM 03/07, όπου ανέφερε ότι «δεν διαπίστωσε κανένα άλλο στοιχείο ικανό να θεμελιώσει ειδικές περιστάσεις». Εξάλλου, υποστηρίζει ότι δεν απαγορεύεται να προβληθεί το επιχείρημα αυτό στο πλαίσιο διαδικασίας προδικαστικής παραπομπής του άρθρου 267 ΣΛΕΕ και ότι η Επιτροπή οφείλει να εξετάσει, εν πάση περιπτώσει, αν η συμπεριφορά της συνέβαλε στο να διαμορφωθούν ειδικές περιστάσεις.

35. Είμαι της γνώμης ότι το «νέο» αυτό επιχείρημα μπορεί όντως να προβληθεί στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας. Κατά τη διαδικασία της αιτήσεως της ECI για διαγραφή, η Prenatal δεν είχε ούτε δικαίωμα ούτε δυνατότητα να προβάλει οποιοδήποτε επιχείρημα. Το δικαίωμα αυτό ανήκε αποκλειστικώς στην ECI[33]. Η διαδικασία του άρθρου 267 ΣΛΕΕ παρέχει πλέον σε πρόσωπα τα οποία βρίσκονται ακριβώς στην κατάσταση της Prenatal τη δυνατότητα να αναπτύξουν τις αιτιάσεις τους, και μάλιστα χωρίς περιορισμούς ως προς τα επιχειρήματα που επιτρέπεται να προβάλουν[34].

Πρώτο ερώτημα

36. Θα πραγματευτώ πρώτα το επιχείρημα το οποίο στηρίζεται στο άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα και προϋποθέτει την ερμηνεία των άρθρων 15 και 32 του πρωτοκόλλου, και στη συνέχεια θα εξετάσω τη φερόμενη ύπαρξη «ειδικών περιστάσεων» κατά την έννοια του άρθρου 239 του ίδιου κώδικα[35].

Άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα

37. Για να ευδοκιμήσει αίτηση διαγραφής ή επιστροφής δασμών δυνάμει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς τρεις προϋποθέσεις[36]. Πρώτον, ο αιτών πρέπει να αποδείξει ότι το σφάλμα, όσον αφορά τα πιστοποιητικά, οφείλεται στο γεγονός ότι οι τελωνειακές αρχές «γνώριζαν ή θα έπρεπε να γνωρίζουν» ότι τα εμπορεύματα δεν πληρούν τους απαιτούμενους όρους προκειμένου να τύχουν προτιμησιακής μεταχειρίσεως. Δεύτερον, ο αιτών πρέπει να έχει ενεργήσει καλή τη πίστει ή να μην ήταν ευλόγως σε θέση να εντοπίσει το σφάλμα των αρχών. Τρίτον, ο αιτών πρέπει να έχει τηρήσει όλες τις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας όσον αφορά την οικεία τελωνειακή διασάφηση.

31 Από τη σκέψη 60 της αποφάσεως REM 03/07 προκύπτει ότι η ECI είχε υποστηρίξει ότι η Επιτροπή δεν ενημέρωσε τους κοινοτικούς εισαγωγείς για τις αμφιβολίες που είχαν ανακύψει, αλλά αυτό είναι, θεωρώ, διαφορετικό κατ' ουσίαν επιχείρημα από αυτό το οποίο προβάλλεται εν προκειμένω.

32 Διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 2013, El Corte Inglés κατά Επιτροπής (T-38/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:675, σκέψεις 59 και 60).

33 Βλ., μεταξύ άλλων, άρθρο 906α του εκτελεστικού κανονισμού και σημείο 18 των παρουσών προτάσεων.

34 Διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 2013, El Corte Inglés κατά Επιτροπής (T-38/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:675, σκέψη 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

35 Η ξεχωριστή αυτή προσέγγιση είναι, κατά την άποψή μου, επιβεβλημένη διότι κάθε άρθρο επιδιώκει διαφορετικούς σκοπούς: το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', αποσκοπεί στην προστασία της *δικαιολογημένης εμπιστοσύνης* του επιχειρηματία ότι η απόφαση εισπράξεως ή παραιτήσεως από την εκ των υστέρων βεβαίωση δασμών βασίζεται σε ορθές πληροφορίες ή κριτήρια (απόφαση της 14ης Μαΐου 1996, Faroe Seafood κ.λπ., C-153/94 και 204/94, EU:C:1996:198, σκέψη 87), ενώ το δεύτερο συνιστά «συνιστά γενική ρήτρα επιείκειας» (απόφαση της 25ης Ιουλίου 2008, C.A.S. κατά Επιτροπής, C-204/07 P, EU:C:2008:446, σκέψη 85 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

36 Απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2011, Afasia Knits Deutschland (C-409/10, EU:C:2011:843, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

38. Μόνον η πρώτη από τις προϋποθέσεις αυτές είναι κρίσιμη εν προκειμένω, στο πλαίσιο της εξετάσεως του κύρους της αποφάσεως REM 03/07. Η δεύτερη και η τρίτη προϋπόθεση αφορούν, κατ' ανάγκην, ειδικά την Prenatal και δεν εξετάστηκαν από την Επιτροπή με την απόφαση REM 03/07, η οποία επικεντρώθηκε μόνο στην ECI.

39. Στο πλαίσιο προδικαστικού ερωτήματος με αντικείμενο το κύρος πράξεως της Ένωσης, όπως είναι η απόφαση REM 03/07, ο έλεγχος που διενεργεί το Δικαστήριο είναι περιορισμένος. Η Επιτροπή απολαύει ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως των αποδείξεων που προσκόμισαν ενώπιόν της οι ισπανικές τελωνειακές αρχές και η ECI. Συνακόλουθα, το Δικαστήριο δεν μπορεί και δεν πρόκειται να υποκαταστήσει με τη δική του εκτίμηση την εκτίμηση της Επιτροπής, εκτός εάν υπήρξε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, όπως παράλειψη της Επιτροπής να εξετάσει «με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της επίδικης υποθέσεως στα οποία στηρίχθηκε η εκτίμηση αυτή» [37].

40. Η Prenatal ισχυρίζεται [38] ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα συμπεραίνοντας ότι οι τζαμαϊκανές αρχές *δεν γνώριζαν* τις παρατυπίες των πιστοποιητικών EUR.1. Προς επίρρωση του ισχυρισμού αυτού, υποστηρίζει ότι η γνώση αποδεικνύεται από (i) μια έκθεση ελέγχου της «JAMPRO» [39] από το 1998 σχετικά με τις επίμαχες εταιρίες εξαγωγής από την οποία προκύπτει καταφανής απόκλιση μεταξύ της παραγωγικής τους ικανότητας και του όγκου των εξαγόμενων εμπορευμάτων, (ii) το γεγονός ότι, το 1998, οι αρχές της Ιταλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου ζήτησαν εκ των υστέρων έλεγχο των πιστοποιητικών που εκδόθηκαν – αιτήματα στα οποία οι τζαμαϊκανές αρχές απάντησαν (και πάλι εν μέρει μόνον) το 2000, επεξηγώντας τις αποκλίσεις, αλλά όχι με αξιόπιστο τρόπο, και (iii) από έκθεση υπαλλήλου της ισπανικής φορολογικής διοίκησης που συμμετείχε στην έρευνα της OLAF το 2005 και κατέγραψε, μεταξύ άλλων, ότι υπάλληλοι της τελωνειακής ζώνης εξαγωγών στην Τζαμάικα ανέφεραν ελλείψεις στις εργασίες διεκπεραίωσης των εισαγωγών εμπορευμάτων από την Κίνα, τα οποία εν συνεχεία εξάγονταν.

41. Επικουρικώς, η Prenatal ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έσφαλε στο μέτρο που δεν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι αρχές της Τζαμάικας *όφειλαν να γνωρίζουν* τις παρατυπίες των πιστοποιητικών EUR.1. Στο σημείο αυτό, ερμηνεύει τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στις αρχές της Τζαμάικας από τα άρθρα 15, παράγραφος 5, και 32 του πρωτοκόλλου 1, του παραρτήματος V, της Συμφωνίας του Κοτονού, υπό την έννοια οι αρχές αυτές όφειλαν, αλλά παρέλειψαν, να προβούν σε φυσικούς ελέγχους των εξαγόμενων εμπορευμάτων. Αν το έπρατταν, θα ανακάλυπταν τις παρατυπίες. Η Prenatal βασίζεται κατά κύριο λόγο σε πρακτικά του Jamaica Trade Board από τον Ιανουάριο του 2006, τα οποία επιβεβαιώνουν, μεταξύ άλλων, ότι δεν υπήρχε σύστημα φυσικών ελέγχων κατά τον κρίσιμο χρόνο των πραγματικών περιστατικών.

42. Ο αιτών ο οποίος επιδιώκει να αποδείξει ότι οι αντίστοιχες τελωνειακές αρχές *γνώριζαν* καλείται να ανταποκριθεί σε ένα δυσβάσταχτο βάρος. Πρέπει να αποδείξει ότι οι αρχές αυτές γνώριζαν *πράγματι* το σφάλμα [40]. Τα στοιχεία που θα προσκομιστούν προς απόδειξη τέτοιας θετικής γνώσης πρέπει να πληρούν τα υψηλότερα κριτήρια ως προς την ακεραιότητα και τη σαφήνειά τους· δεν αρκεί να δημιουργούν υπόνοιες. Η ποιότητα των αποδεικτικών στοιχείων πρέπει να είναι τέτοια ώστε να αντιστρέψει το τεκμήριο ότι οι αρχές *δεν* γνώριζαν. Ελλείψει έγγραφης αποδείξεως, η οποία ουσιαστικά ισοδυναμεί με θεσμική ομολογία, ο αιτών δεν θα μπορέσει πιθανότατα να ανταποκριθεί σε αυτό το επαχθές βάρος αποδείξεως.

37 Βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 21ης Νοεμβρίου 1991, Technische Universität München (C-269/90, EU:C:1991:438, σκέψη 13), της 9ης Νοεμβρίου 1995, France-aviation κατά Επιτροπής (T-346/94, EU:T:1995:187, σκέψη 34), της 8ης Ιουλίου 2010, Afton Chemical (C-343/09, EU:C:2010:419, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), και της 19ης Φεβρουαρίου 1998, Eyckeler & Malt κατά Επιτροπής (T-42/96, EU:T:1998:40, σκέψεις 77 και 140).

38 Στις προτάσεις μου αυτές, περιορίζομαι στα επιχειρήματα που ανέπτυξε η Prenatal με τις γραπτές παρατηρήσεις της και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Το αιτούν δικαστήριο συνόψισε ένα ευρύτερο φάσμα επιχειρημάτων στη διάταξη περί παραπομπής.

39 Η «JAMPRO» ήταν το ακρωνύμιο για την «Jamaica Promotions Corporation», η οποία, αντιλαμβάνομαι, ήταν υπηρεσία της Κυβέρνησης της Τζαμάικας. Οι εξουσίες της μεταφέρθηκαν στο «Jamaica Trade Board» το 2002.

40 Ο αιτών τη διαγραφή δασμών φέρει το βάρος να αποδείξει ότι ήταν «προφανές» ότι οι τελωνειακές αρχές που εξέδωσαν το πιστοποιητικό αυτό γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν: απόφαση της 9ης Μαρτίου 2006, Beemsterboer Coldstore Services (C-293/04, EU:C:2006:162, σκέψη 45).

43. Τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η ECI με την αίτησή της περί διαγραφής, και τα οποία η Prenatal επικαλείται εκ νέου ενώπιον του Δικαστηρίου, μάλλον δεν είναι ικανά να ανταποκριθούν σε έναν τόσο υψηλό βαθμό αποδείξεως. Η έκθεση της JAMPRO, η οποία αφορά μια περίοδο δύο εβδομάδων τον Ιούλιο του 1998, δεν αρκεί για να αποδειχθεί η πραγματική γνώση των τελωνειακών αρχών για ολόκληρη την χρονική περίοδο μεταξύ Ιανουαρίου 2002 και Μαρτίου 2005. Το γεγονός ότι οι τελωνειακές αρχές της Τζαμάικας είχαν γνώση της έκθεσης JAMPRO, αλλά έκριναν ότι επρόκειτο για μια απόκλιση μόλις 8 % μεταξύ όγκου εξαγωγών και παραγωγικής ικανότητας (σε αντίθεση με μια απόκλιση κυμαινόμενη μεταξύ 252 % και 559 %, για την οποία έκανε λόγο η JAMPRO)[41] δεν είναι, κατά τη γνώμη μου, καθοριστικό από μόνο του. Και οι (αμφισβητούμενες) απόψεις δύο υπαλλήλων, των οποίων η ακριβής θέση εντός της ιεραρχίας των τζαμαϊκανών τελωνειακών αρχών δεν έχει τεκμηριωθεί, δεν μπορούν, ευλόγως, να θεωρηθούν ότι αντιπροσωπεύουν τις ειδικές γνώσεις αυτών των τελωνειακών αρχών *στο σύνολό τους*.

44. Κατόπιν αυτών, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, στον βαθμό που έκρινε, στηριζόμενη στην έκθεση ελέγχου της JAMPRO από το 1998[42], στις απαντήσεις που έδωσαν οι τζαμαϊκανές τελωνειακές αρχές στα αιτήματα για εκ των υστέρων ελέγχους[43] και σε αποδεικτικά στοιχεία προερχόμενα από ορισμένους διοικητικούς υπαλλήλους[44], ότι οι τζαμαϊκανές αρχές δεν γνώριζαν τις παρατυπίες των πιστοποιητικών EUR.1.

45. Καταλήγω στο ίδιο συμπέρασμα και ως προς την επικουρική αιτίαση ότι οι τζαμαϊκανές αρχές *όφειλαν να γνωρίζουν* τις συγκεκριμένες παρατυπίες.

46. Η Prenatal προβάλλει την αιτίαση αυτή, λαμβάνοντας ως δεδομένο ότι οι τελωνειακές αρχές της Τζαμάικας υπόκεινται σε θετικό και νόμιμο καθήκον να διενεργούν *φυσικούς* ελέγχους των εξαγόμενων εμπορευμάτων, και όχι απλώς επαληθεύσεις βάσει εγγράφων. Η Prenatal συνάγει την υποχρέωση αυτή από τα άρθρα 15 και 32 του πρωτοκόλλου 1 του παραρτήματος V της Συμφωνίας του Κοτονού.

47. Δεν συμφωνώ με αυτή την ερμηνεία των συγκεκριμένων διατάξεων.

48. Πρώτον, το άρθρο 15 του πρωτοκόλλου περιγράφει τη διαδικασία κατά την οποία εξαγωγέας αποκτά πιστοποιητικό EUR.1. Κατ' ουσίαν, πρόκειται για έγγραφη διαδικασία. Εξαγωγείς και αρμόδιες για την έκδοση του πιστοποιητικού αυτού τελωνειακές αρχές αναλαμβάνουν εξίσου καθήκοντα και υποχρεώσεις. Έτσι, ο εξαγωγέας καλείται να συμπληρώσει το έντυπο του πιστοποιητικού κυκλοφορίας εμπορευμάτων EUR.1, καθώς και το έντυπο της αιτήσεως (άρθρο 15, παράγραφος 2) και να είναι «έτοιμος να υποβάλει ανά πάσα στιγμή, εάν του ζητηθεί από τις τελωνειακές αρχές […] όλα τα κατάλληλα έγγραφα που αποδεικνύουν τον χαρακτήρα καταγωγής των σχετικών προϊόντων […]» (άρθρο 15, παράγραφος 3). Οι τελωνειακές αρχές «λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα» για την επαλήθευση του τόπου προελεύσεως των προϊόντων και «έχουν το δικαίωμα να ζητούν την προσκόμιση οποιουδήποτε αποδεικτικού στοιχείου και να διενεργούν οποιουσδήποτε ελέγχους των λογιστικών βιβλίων του εξαγωγέα ή οποιονδήποτε άλλο έλεγχο κρίνουν σκόπιμο» (άρθρο 15, παράγραφος 5).

41 Αυτό το ποσοστό αναφέρεται στις απαντήσεις που απέστειλαν στις αρχές της Ιταλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου τον Φεβρουάριο του 2000. Το γεγονός ότι απεστάλησαν με καθυστέρηση τα συγκεκριμένα έγγραφα, όπερ υποστηρίζεται ότι συνιστά παράβαση του άρθρου 32, παράγραφος 5, του πρωτοκόλλου 1 του παραρτήματος V της Συμφωνίας του Κοτονού δεν έχει σχέση με τον βαθμό γνώσεως των αρχών της Τζαμάικας κατά τον κρίσιμο χρόνο των πραγματικών περιστατικών.

42 Βλ. σημεία 38 έως 42 της αποφάσεως REM 03/07.

43 Βλ. σημεία 27 έως 34, ιδίως 31 έως 33, της αποφάσεως REM 03/07.

44 Βλ. σημεία 52 και 53 της αποφάσεως REM 03/07. Παρεμπιπτόντως, θα ήθελα να επισημάνω ότι η Επιτροπή, στο σημείο 59 των παρατηρήσεων της, παραπέμπει στα υπομνήματα που κατέθεσε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στο πλαίσιο της διαδικασίας στην οποία εκδόθηκε η διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 2013, El Corte Inglés κατά Επιτροπής (T-38/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:675). Ωστόσο, δεν τα έχω λάβει υπόψη μου. Όλα τα επιχειρήματα πρέπει να περιλαμβάνονται στις παρατηρήσεις που υποβάλλονται στο Δικαστήριο και να μην εισάγονται εκ πλαγίου, μέσω παραρτημάτων τα οποία, στην προκειμένη περίπτωση, ξεπερνούν συνολικά τις 70 σελίδες *πρόσθετης* επιχειρηματολογίας (στα ισπανικά).

49. Από κανένα σημείο της διατάξεως του άρθρου 15, και ειδικότερα της παραγράφου 5, δεν προκύπτει υποχρέωση των τελωνειακών αρχών να λαμβάνουν κάποια συγκεκριμένα ή ειδικά μέτρα ή να διενεργούν, κατά μείζονα λόγο, φυσικούς ελέγχους, είτε συχνά είτε οποτεδήποτε. Η υποχρέωση η οποία επιβάλλεται στις τελωνειακές αρχές με την πρώτη περίοδο του άρθρου 15, παράγραφος 5, μετριάζεται από τη λέξη «αναγκαία» στην ίδια φράση. Επομένως, η κρίση ως προς το ποια μέτρα είναι αναγκαία επαφίεται αποκλειστικώς στις αρχές αυτές. Η διακριτική αυτή ευχέρεια υπογραμμίζεται από τη γενικόλογη διατύπωση «όλα τα αναγκαία μέτρα». Η διατύπωση αυτή περισσότερο τονίζει τη διακριτική ευχέρεια την οποία έχουν οι αρχές, παρά υποδηλώνει ότι επιβάλλεται να εφαρμοσθεί κάποια συγκεκριμένη διαδικασία επαληθεύσεως. Κατόπιν αυτού, συμφωνώ με την Επιτροπή ότι το άρθρο 15, παράγραφος 5, παρέχει στις τελωνειακές αρχές της Τζαμάικας τη δυνατότητα απλώς να διεξάγουν φυσικούς ελέγχους, εφόσον το κρίνουν αναγκαίο [45]. Υπό αυτές τις περιστάσεις, δεν μπορούν να επικριθούν οι τζαμαϊκανές τελωνειακές αρχές διότι φαίνεται να επέλεξαν μια διαδικασία ελέγχου βάσει εγγράφων [46].

50. Δεύτερον, σύμφωνα με το άρθρο 32 του πρωτοκόλλου 1, απαιτείται οι έλεγχοι να διενεργούνται από τις αρχές που εκδίδουν τα πιστοποιητικά EUR.1 (i) δειγματοληπτικά και επίσης (ii) κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους. Αν κράτος μέλος υποβάλλει τέτοιο αίτημα, οφείλει να επιστρέψει όλα τα σχετικά έγγραφα ώστε να συνδράμει τις αρχές εκδόσεως κατά τον έλεγχό τους (άρθρο 32, παράγραφος 2). Μόλις λάβουν τα έγγραφα αυτά, οι αρχές «έχουν το δικαίωμα να ζητ[ήσουν] την προσκόμιση οποιουδήποτε αποδεικτικού στοιχείου και να διενεργ[ήσουν] οποιουσδήποτε ελέγχους […]» (άρθρο 32, παράγραφος 3). Εάν, στη συνέχεια, από τη διαδικασία επαληθεύσεως «προκύπτουν ενδείξεις ότι οι διατάξεις του παρόντος παραρτήματος παραβιάζονται», το άρθρο 32, παράγραφος 7, ορίζει ότι πρέπει να διεξάγονται (μεταξύ άλλων) «κατάλληλες έρευνες».

51. Το άρθρο 32 δεν επιβάλλει, θεωρώ, ούτε απόλυτη ούτε θετική υποχρέωση στις τελωνειακές αρχές της Τζαμάικας να διεξάγουν φυσικούς ελέγχους, κατά μείζονα λόγο σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή ή με κάποια ιδιαίτερη κανονικότητα. Μολονότι δεν χωρεί αμφιβολία ότι είχαν το δικαίωμα να διενεργήσουν φυσικό έλεγχο, εντούτοις τίποτα δεν υποχρέωνε τις αρχές αυτές να το πράξουν. Μετά την παραλαβή των αιτήσεων που διαβιβάστηκαν από τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 32, οι τελωνειακές αρχές της Τζαμάικας μπορούσαν κάλλιστα να εκπληρώσουν την υποχρέωσή τους να επαληθεύσουν τις επίμαχες συναλλαγές βάσει των διαθέσιμων έγγραφων αποδεικτικών στοιχείων, σε συνδυασμό με τυχόν κατάλληλες έρευνες.

52. Επομένως, είναι κατ' εμέ απορριπτέο το επιχείρημα της Prenatal ότι οι τελωνειακές αρχές της Τζαμάικας δεν γνώριζαν τις παρατυπίες επειδή δεν τήρησαν τη νόμιμή τους υποχρέωση να διενεργούν φυσικούς ελέγχους. Ανεξάρτητα από τη (μεμονωμένη) δήλωση στα πρακτικά του Jamaica Trade Board ότι «δεν εφαρμόστηκε ποτέ σύστημα ελέγχων», η Επιτροπή δεν υπέπεσε, συναφώς, σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως. Καταλήγοντας σε αυτό το συμπέρασμα, δεν ισχυρίζομαι ότι δεν μπορεί ποτέ να υπάρξουν οι συνθήκες υπό τις οποίες το βάρος των αποδεικτικών στοιχείων που έρχονται σε γνώση των τελωνειακών αρχών του κράτους εξαγωγής να είναι τέτοιο ώστε να γείρει η πλάστιγγα υπέρ του να κριθεί αναγκαίος ένας φυσικός έλεγχος. Ωστόσο, τα στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου στην υπό κρίση υπόθεση δεν διαθέτουν αυτό το βάρος.

45 Βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 17ης Ιουλίου 1997, Pascoal & Filhos (C-97/95, EU:C:1997:370, σκέψεις 65 και 66, με τις οποίες ερμηνεύθηκαν παρόμοιες διατάξεις).

46 Η Prenatal υπογράμμισε το καθεστώς του «Εγκεκριμένου Εξαγωγέα» που μπορεί να αποκτηθεί βάσει του άρθρου 20 του πρωτοκόλλου. Το καθεστώς αυτό επιτρέπει στους εξαγωγείς να πιστοποιούν αυτομάτως τα εμπορεύματά τους για προτιμησιακή μεταχείριση. Ωστόσο, η ύπαρξη του καθεστώτος αυτού δεν σημαίνει ότι όλες οι άλλες επαληθεύσεις πρέπει να περιλαμβάνουν φυσικούς ελέγχους.

Άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα

53. Προκειμένου να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός ότι υφίστανται ειδικές περιστάσεις κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα, ο αιτών πρέπει να αποδείξει ότι «ο υπόχρεος βρίσκεται σε εξαιρετική κατάσταση σε σχέση με τους άλλους επιχειρηματίες που ασκούν την ίδια δραστηριότητα και ότι, αν δεν υφίσταντο οι περιστάσεις αυτές, δεν θα είχε υποστεί τη ζημία που απορρέει από την εκ των υστέρων βεβαίωση των δασμών» [47]. Ο αιτών φέρει επομένως το βάρος αποδείξεως.

54. Δεδομένου ότι το επιχείρημα αυτό εξετάζεται για πρώτη φορά στην παρούσα διαδικασία, ο δικαστικός έλεγχος του Δικαστηρίου δεν περιορίζεται στο να διαπιστωθεί αν η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως. Τουναντίον, το Δικαστήριο πρέπει να διαπιστώσει αν η Επιτροπή στάθμισε, «αφενός, το συμφέρον της Κοινότητας προς διασφάλιση της τηρήσεως της τελωνειακής νομοθεσίας, είτε πρόκειται για κοινοτικές διατάξεις είτε για άλλες διατάξεις που δεσμεύουν την Κοινότητα, και, αφετέρου, το συμφέρον του καλόπιστου εισαγωγέα να μην υποστεί ζημίες υπερβαίνουσες τον συνήθη επιχειρηματικό κίνδυνο» [48].

55. Το Δικαστήριο απεφάνθη ότι ειδικές περιστάσεις μπορεί να ανακύψουν όταν είναι «πλημμελής» [49] ο έλεγχος ορθής εφαρμογής διεθνούς συμφωνίας εκ μέρους της Επιτροπής. Η Επιτροπή, ως θεματοφύλακας των Συνθηκών και των συμφωνιών που συνάπτονται βάσει των Συνθηκών, υποχρεούται να διασφαλίζει την ορθή εκπλήρωση των υποχρεώσεων που ανέλαβε τρίτη χώρα δυνάμει συμφωνίας συναφθείσας με την Ένωση, χρησιμοποιώντας τα μέσα που προβλέπει η εν λόγω συμφωνία ή οι ληφθείσες δυνάμει αυτής αποφάσεις [50].

56. Πτυχή του συγκεκριμένου καθήκοντος είναι η ανάγκη σταθμίσεως δύο αντίρροπων αρχών. Αφενός, της αρχής της αμοιβαίας εμπιστοσύνης στην οποία στηρίζονται οι διεθνείς εμπορικές συμφωνίες. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή (και οι αρχές των κρατών μελών) –κατ' αρχάς, τουλάχιστον– υποχρεούνται να δέχονται ως αληθείς τις δηλώσεις των αρχών ενός κράτους εξαγωγής όπως είναι η Τζαμάικα [51]. Αφετέρου, της Συμφωνίας του Κοτονού, η οποία συνεπάγεται πρωτίστως οικονομικά οφέλη για τη μία πλευρά (τα κράτη ΑΚΕ) και προβλέπει το σύστημα προτιμησιακής μεταχειρίσεως, που αναπόφευκτα αποτελεί δέλεαρ για καταστρατήγηση και κατάχρηση από τους λιγότερο ευσυνείδητους. Επομένως, η Επιτροπή πρέπει να είναι ιδιαίτερα επιμελής όσον αφορά το καθήκον της να παρακολουθεί και να επιβλέπει.

57. Σε γενικές γραμμές, η Prenatal υποστηρίζει ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει μέτρα για την αποτροπή δόλιων δραστηριοτήτων· και συγκεκριμένα ότι θα έπρεπε να έχει επιθεωρήσει τη δραστηριότητα των αρχών της Τζαμάικας. Η Prenatal εστιάζει, επομένως, στην παρακολούθηση και στην πρόληψη, και όχι απλώς στην εκ των υστέρων έρευνα και επέμβαση. Εν ολίγοις, η Επιτροπή κατηγορείται για *παθητικότητα*, ενώ όφειλε, νομικώς, να επιδείξει *ενεργητικότητα*.

47 Απόφαση της 25ης Ιουλίου 2008, C.A.S. κατά Επιτροπής (C-204/07 P, EU:C:2008:446, σκέψη 88 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Την ύπαρξη «ειδικής καταστάσεως» μπορούν να επικαλεστούν περισσότεροι από ένας έμποροι ταυτοχρόνως: βλ., ενδεικτικώς, απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2011, Bolton Alimentari (C-494/09, EU:C:2011:87, σκέψεις 55 έως 56 και 61).

48 Απόφαση της 25ης Ιουλίου 2008, C.A.S. κατά Επιτροπής (C-204/07 P, EU:C:2008:446, σκέψη 93).

49 Απόφαση της 25ης Ιουλίου 2008, C.A.S. κατά Επιτροπής (C-204/07 P, EU:C:2008:446, σκέψη 92).

50 Απόφαση της 25ης Ιουλίου 2008, C.A.S. κατά Επιτροπής (C-204/07 P, EU:C:2008:446, σκέψη 95), και άρθρο 211 ΣΛΕΕ.

51 Ειδικώς για τη Συμφωνία του Κοτονού, βλ. απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2011, Afasia Knits Deutschland (C-409/10, EU:C:2011:843, σκέψεις 28 και 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Κατ' αναλογίαν, βλ., επίσης, απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Επιτροπή κατά Combaro (C-574/17 P, EU:C:2018:598, σκέψεις 50, 55 και 56 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

58. Η Prenatal επικαλείται, ως αποδεικτικά στοιχεία της αδράνειας της Επιτροπής σε επίπεδο δραστηριότητας παρακολουθήσεως, τις σχετικές δηλώσεις σε δύο ανακοινώσεις της Επιτροπής και σε μία έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου[52]. Η Prenatal παραπέμπει στην ΕΤΣ, η οποία συγκροτήθηκε βάσει του άρθρου 37 του πρωτοκόλλου 1 με γενική αποστολή να διασφαλίζει την «ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή του πρωτοκόλλου» και με μέλος, μεταξύ άλλων, και την Επιτροπή, στηρίζεται ειδικότερα στο άρθρο 37, παράγραφος 2, το οποίο ορίζει ότι η ΕΤΣ «μελετά σε κανονικά διαστήματα τις επιπτώσεις που έχει η εφαρμογή των κανόνων καταγωγής στα κράτη ΑΚΕ». Στο ίδιο πνεύμα, η Prenatal επικαλείται το άρθρο 31, παράγραφος 2, του πρωτοκόλλου 1, σύμφωνα με το οποίο η Ένωση, οι υπερπόντιες χώρες και εδάφη και τα κράτη ΑΚΕ «παρέχουν, μέσω των τελωνειακών τους διοικήσεων, αμοιβαία συνδρομή για τον έλεγχο της γνησιότητας των πιστοποιητικών κυκλοφορίας εμπορευμάτων EUR. 1, των δηλώσεων τιμολογίου ή των δηλώσεων προμηθευτή».

59. Είμαι της γνώμης ότι η Prenatal ερμηνεύει τις διατάξεις που επικαλείται προσδίδοντάς τους περιεχόμενο το οποίο στην πραγματικότητα δεν έχουν. Στο άρθρο 31, παράγραφος 2, ορίζεται ότι η γνησιότητα των εγγράφων διασφαλίζεται «μέσω των αρμοδίων τελωνειακών υπηρεσιών». Πρόκειται για έργο κοινό. Η Επιτροπή, πάντως, δεν εφαρμόζει, στην πράξη, από μόνη της το τελωνειακό καθεστώς της Ένωσης. Η πρωταρχική ευθύνη ανήκει αναπόφευκτα στις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών εξαγωγής και εισαγωγής. Επομένως, μεγάλο μέρος του έργου της επιτήρησης και της παρακολούθησης αναλαμβάνουν οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών. Βάσει του άρθρου 32 του πρωτοκόλλου 1, οι αρχές αυτές έχουν το δικαίωμα να απαιτούν συγκεκριμένα είδη δράσεων από τις ομόλογές τους στα κράτη ΑΚΕ και μάλιστα να αναστέλλουν την προτιμησιακή μεταχείριση εάν, για παράδειγμα, διατηρούν «εύλογες αμφιβολίες» και διαπιστώνουν ότι καθυστερούν οι απαντήσεις στις επιστολές τους με τις οποίες ζητούν έλεγχο (άρθρο 32, παράγραφος 6). Πρέπει, ωστόσο, να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή δεν εκπληρώνει τα καθήκοντά της εάν παραλείψει να ενημερωθεί για τις σχετικές εξελίξεις σε επίπεδο κρατών μελών και, στη συνέχεια, δεν λάβει τα κατάλληλα μέτρα. Εν προκειμένω, όμως, από τα περιορισμένα στοιχεία που διαθέτει το Δικαστήριο προκύπτει ότι η Επιτροπή *ήταν* σε επικοινωνία με τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών. Ειδικότερα, η Επιτροπή δήλωσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η Γερμανία την ενημέρωσε το 2003 σχετικά με τις επιστολές των κρατών μελών με τις οποίες ζητήθηκαν έλεγχοι. Η διαδικασία της OLAF ξεκίνησε τον Μάρτιο του 2004 και στο πλαίσιό της πραγματοποιήθηκαν επιτόπου επισκέψεις στη Τζαμάικα, τον Φεβρουάριο και τον Μάρτιο του 2005. Είναι βέβαιο ότι, τουλάχιστον, τον Σεπτέμβριο του 2004 έγιναν συναντήσεις για να συζητηθούν ορισμένα θέματα. Με αυτά δεδομένα, παρόλο που μπορεί εκ των υστέρων να υποστηριχθεί ότι θα ήταν καλό να έχουν γίνει επιπρόσθετες ή ταχύτερες ενέργειες, θα ήταν άδικο να ειπωθεί ότι η Επιτροπή παρέμενε απολύτως απαθής[53]. Σημειώνω δε ότι, βάσει του άρθρου 37, παράγραφος 2, η ΕΤΣ υποχρεούται να εξετάζει τις «συνέπειες» που έχει η εφαρμογή των κανόνων καταγωγής για τα κράτη όπως η Τζαμάικα, και όχι να παρακολουθεί ενεργώς την εφαρμογή των συγκεκριμένων κανόνων.

60. Από τα ανωτέρω προκύπτει, θεωρώ, ότι η Επιτροπή δεν παρέβη τις ειδικότερες υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από τη Συμφωνία του Κοτονού. Εκτιμώ ότι η επίκληση ενός γενικού «καθήκοντος χρηστής διοικήσεως» δεν είναι αρκετή για να επιβληθούν στην Επιτροπή οι θετικές υποχρεώσεις που θα ήταν αναγκαίες για να γίνει δεκτό ότι συντρέχουν «ειδικές περιστάσεις» κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα[54].

52 Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, Σχέδιο δράσης για την παρακολούθηση της λειτουργίας των προτιμησιακών εμπορικών καθεστώτων, COM(2014) 105 τελικό, της 26ης Φεβρουαρίου 2014· Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή – Οι κανόνες καταγωγής στις προτιμησιακές εμπορικές ρυθμίσεις – Προσανατολισμοί για το μέλλον, COM(2005) 100 τελικό, της 16ης Μαρτίου 2005· Ειδική έκθεση αριθ. 2/2014, Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο, «Είναι κατάλληλη η διαχείριση των καθεστώτων προτιμησιακών συναλλαγών;».

53 Χάριν ευκολίας, επισυνάπτεται, ως παράρτημα Ι, πίνακας όπου καταγράφονται με χρονολογική σειρά οι κυριότερες εξελίξεις, όπως περιγράφονται από τους συμμετέχοντες στη διαδικασία, κατά την αντίληψή μου.

54 Επομένως, ερμηνεύω τις παραπομπές που περιέχει η απόφαση της 10ης Μαΐου 2001, Kaufring κ.λπ. κατά Επιτροπής (Τ-186/97, Τ-187/97, Τ-190/97 έως Τ-192/97, Τ-210/97, Τ-211/97, Τ-216/97 έως Τ-218/97, Τ-279/97, Τ-280/97, Τ-293/97 και Τ-147/99, EU:T:2001:133, σκέψη 257 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), υπό την έννοια ότι ενισχύουν το συμπέρασμα στο οποίο είχε καταλήξει το Δικαστήριο όσον αφορά, ειδικώς, το γράμμα των επίδικων στην υπόθεση εκείνη συμφωνιών.

61. Επομένως, οι νομικές απαιτήσεις που ισχύουν στην προκειμένη περίπτωση διαφέρουν σημαντικά από εκείνες οι οποίες οδήγησαν το Δικαστήριο σε προηγούμενες περιπτώσεις να επιβεβαιώσει την ύπαρξη ειδικών περιστάσεων. Στην υπόθεση C.A.S. κατά Επιτροπής, για παράδειγμα, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της να ενημερωθεί πλήρως για ορισμένα ζητήματα, παρά το γεγονός ότι ήταν υποχρεωμένη να το πράξει βάσει των ειδικών όρων της Συμφωνίας μεταξύ της Ένωσης και της Τουρκίας[55]. Ομοίως, στην υπόθεση Eyckeler & Malt κατά Επιτροπής, δεν αμφισβητήθηκε ότι η Επιτροπή όφειλε να ελέγχει τις εισαγωγές βοείου κρέατος προελεύσεως Αργεντινής κάθε δέκα ημέρες, προκειμένου να διασφαλίζει την ορθή εφαρμογή της ποσοστώσεως του βοείου κρέατος. Η Επιτροπή όχι μόνο γνώριζε την υπέρβαση των ποσοστώσεων αλλά δεν εφάρμοσε κανένα μέτρο ελέγχου για τον εντοπισμό της, παράλειψη η οποία συνιστούσε «σοβαρή παράβαση»[56]. Και στην υπόθεση Kaufring κ.λπ. κατά Επιτροπής, το Γενικό Δικαστήριο απαρίθμησε μια σειρά παραλείψεων εκ μέρους της Τουρκίας να εκπληρώσει, επί μακρό χρονικό διάστημα, τις υποχρεώσεις που υπείχε από συγκεκριμένους όρους της Συμφωνίας Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, «καθώς και από τις διάφορες αποφάσεις του Συμβουλίου Συνδέσεως όσον αφορά την εφαρμογή των άρθρων 2 και 3 του προσθέτου πρωτοκόλλου», και διαπίστωσε ότι, μολονότι επρόκειτο για παραλείψεις που ήταν γνωστές στην Επιτροπή, η τελευταία δεν τις ήλεγξε, παρά το γεγονός ότι είχε την εξουσία να το πράξει[57].

62. Κατόπιν αυτών, προτείνω να δοθεί στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα η απάντηση ότι από την εξέταση του υλικού που έχει στη διάθεσή το Δικαστήριο δεν προέκυψε κανένα στοιχείο το οποίο να θίγει το κύρος του εγγράφου C(2008) 6317 τελικό σχετικά με την απόφαση REM 03/07.

Επί του δεύτερου, του τρίτου και του τέταρτου ερωτήματος

Επί του δεύτερου ερωτήματος

63. Η απόφαση της Επιτροπής να απορρίψει τη διαβίβαση φακέλου βάσει του άρθρου 905 του εκτελεστικού κανονισμού έχει ως αποτέλεσμα ότι αναστέλλεται η εξουσία των τελωνειακών αρχών να αποφανθούν επί αιτήσεως διαγραφής ή επιστροφής, εν αναμονή του αποτελέσματος της εκ μέρους της Επιτροπής αξιολογήσεως του φακέλου στην παράλληλη διαδικασία[58]. Επομένως, σε αυτόν τον ειδικό και περιορισμένο βαθμό, η απόφαση παραπομπής έχει νομικώς ανασταλτικό αποτέλεσμα.

64. Η Prenatal δεν μπορεί, ωστόσο, να προσβάλει την απόφαση αυτή και/ή την ανακοίνωσή της στις ισπανικές τελωνειακές αρχές. Η Prenatal, για να αμφισβητήσει μια επιστολή/ανακοίνωση που απευθύνεται σε κάποιον άλλο, θα έπρεπε να αποδείξει ότι το έγγραφο την αφορούσε άμεσα[59] και ατομικά[60]. Όσον αφορά το πρώτο από τα δύο σκέλη, δεν βλέπω με ποιον τρόπο το έγγραφο παραπομπής επηρεάζει νομικώς την κατάσταση της Prenatal. Οι τελωνειακές αρχές διατήρησαν το δικαίωμά τους να αξιολογήσουν τον φάκελο που τους είχε υποβληθεί, έστω και αν είχε προσωρινά ανασταλεί η ενάσκησή του[61]. Επίσης, αδυνατώ να διακρίνω πώς θα μπορούσε η Prenatal να ισχυριστεί ότι επηρεάζεται ατομικά από το έγγραφο παραπομπής: είναι προφανές ότι και άλλοι έμποροι πιθανότατα έχουν βρεθεί σε παρεμφερή κατάσταση. Εξάλλου, η παραπομπή του φακέλου από την Επιτροπή δεν αποτελεί απόφαση υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 5, του τελωνειακού

55 Απόφαση της 25ης Ιουλίου 2008 (C-204/07 P, EU:C:2008:446, σκέψεις 97 έως 100, 112 και 117 έως 120).

56 Απόφαση της 19ης Φεβρουαρίου 1998 (T-42/96, EU:T:1998:40, σκέψεις 162 έως 190).

57 Απόφαση της 10ης Μαΐου 2001, Kaufring κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-186/97, T-187/97, T-190/97 έως T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97 έως T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 και T-147/99, EU:T:2001:133, σκέψεις 257 έως 273).

58 Διάταξη της 21ης Απριλίου 2016, Makro autoservicio mayorista και Vestel Iberia κατά Επιτροπής (C-264/15 P και C-265/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:301, σκέψη 47).

59 Απόφαση της 13ης Μαρτίου 2008, Επιτροπή κατά Infront WM (C-125/06 P, EU:C:2008:159, σκέψη 47).

60 Απόφαση της 15ης Ιουλίου 1963, Plaumann κατά Επιτροπής (25/62, EU:C:1963:17, σ. 939).

61 Διάταξη της 21ης Απριλίου 2016, Makro autoservicio mayorista και Vestel Iberia κατά Επιτροπής (C-264/15 P και C-265/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:301, σκέψεις 47 έως 49).

κώδικα, δεδομένου ότι ο ορισμός αυτός ισχύει μόνο για τις πράξεις «τελωνειακών αρχών», οι οποίες, με τη σειρά τους, ορίζονται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ως «οι αρχές που είναι αρμόδιες, μεταξύ άλλων, για την εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας». Στο πλαίσιο του τελωνειακού κώδικα, η Επιτροπή δεν είναι υπεύθυνη «για την εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας».

65. Μολονότι η απόφαση η οποία εκδόθηκε τελικώς από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 907 του εκτελεστικού κανονισμού είναι προφανές ότι μπορεί να προσβληθεί από τον αιτούντα τον οποίο αφορά, ο αιτών στο πλαίσιο της διαδικασίας του παράλληλου φακέλου, η οποία έχει ανασταλεί, δεν έχει τη δυνατότητα αυτή. Ωστόσο, τα δικαιώματά του άμυνας προστατεύονται μέσω της διαδικασίας προδικαστικής παραπομπής του άρθρου 267 της ΣΛΕΕ [62].

66. Επομένως, στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα θα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η απόφαση της Επιτροπής, βάσει του άρθρου 905, παράγραφος 6, του κανονισμού 2454/93, να επιστρέψει τον φάκελο που διαβιβάστηκε από τις ισπανικές τελωνειακές αρχές δεν επηρεάζει τη νομική κατάσταση του αιτούντος τη διαγραφή των δασμών στην υπόθεση της κύριας δίκης και δεν μπορεί να προσβληθεί από αυτόν δυνάμει της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τρίτο και τέταρτο ερώτημα

67. Θα εξετάσω μαζί τα προδικαστικά ερωτήματα αυτά, καθώς και τα δύο ενδεχόμενα που υφίστανται.

68. Σε περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο επιβεβαιώσει το κύρος της αποφάσεως REM 03/07, όπως έχω προτείνει ανωτέρω, η απόφαση αυτή θα εξακολουθεί να δεσμεύει τις ισπανικές τελωνειακές και δικαστικές αρχές όσον αφορά την ECI [63]. Οι ισπανικές τελωνειακές αρχές πρέπει, στη συνέχεια, να λάβουν υπόψη τους «κάθε πραγματική ή νομική ιδιαιτερότητα που χαρακτηρίζει την ειδική κατάσταση» της Prenatal προκειμένου να εξακριβωθεί αν η κατάστασή της «είναι τόσο διαφορετική από εκείνη της [ECI] ώστε να δικαιολογεί διαφορετικό αποτέλεσμα» [64].

69. Εάν, αντιθέτως, το Δικαστήριο κηρύξει ανίσχυρη την απόφαση REM 03/07, η Επιτροπή θα πρέπει να άρει τυχόν δυσμενείς συνέπειες κατ' εφαρμογήν των υποχρεώσεων που υπέχει από το άρθρο 266 ΣΛΕΕ. Στην περίπτωση αυτή, οι ισπανικές τελωνειακές αρχές δεν μπορούν να επανεκκινήσουν τη διαδικασία για την αξιολόγηση της αιτήσεως της Prenatal ωσότου η Επιτροπή ολοκληρώσει ορθώς και νομίμως τη διαδικασία των «άρθρων 906 έως 909» όσον αφορά το φάκελο της ECI [65].

70. Είναι ασφαλώς πιθανό οι ισπανικές αρχές (και τα δικαστήρια), αφού αξιολογήσουν την αίτηση της Prenatal, να κρίνουν ότι η κατάστασή της *δεν* είναι ίδια με αυτή της ECI και, κατά συνέπεια, ότι *δεν* καλύπτεται από την (νέα) απόφαση της Επιτροπής όσον αφορά την τελωνειακή απαίτηση της τελευταίας.

62 Διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 2013, El Corte Inglés κατά Επιτροπής (T-38/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:675, σκέψη 57).

63 Προτού η Επιτροπή εκδώσει μιαν απόφαση REM, το εθνικό δικαστήριο υποχρεούται απλώς να μην «εκδώσει απόφαση που θα αντέβαινε προς απόφαση που ενδέχεται να εκδώσει η Επιτροπή», οσάκις «εν επιδικία λαμβάνει γνώση του γεγονότος ότι η Επιτροπή έχει επιληφθεί υποθέσεως δυνάμει των άρθρων 220 ή 239 του τελωνειακού κώδικα»: βλ. απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2008, Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading (C-375/07, EU:C:2008:645, σκέψη 66). Η έλλειψη ενημερώσεως μπορεί να εξηγήσει γιατί το εθνικό δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση των ισπανικών αρχών να προβούν εκ των υστέρων σε βεβαίωση των εισαγωγικών δασμών έναντι της ECI: βλ. σημεία 23 έως 24 των παρουσών προτάσεων. Είναι σαφές ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να προσφύγει κατά της ECI για την ανάκτηση των εν λόγω τελωνειακών δασμών. Πρόκειται για δεδικασμένο.

64 Διάταξη της 21ης Απριλίου 2016, Makro autoservicio mayorista and Vestel Iberia κατά Επιτροπής (C-264/15 P και C-265/15 P, EU:C:2016:301, μη δημοσιευθείσα, σκέψεις 48 και 49) και άρθρο 908, παράγραφοι 1 και 2, του εκτελεστικού κανονισμού.

65 Βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 1999, De Haan (C-61/98, EU:C:1999:393, σκέψη 48).

71. Οφείλουν τότε οι ισπανικές αρχές να κινήσουν εκ νέου τη διαδικασία του άρθρου 905 διαβιβάζοντας τον φάκελο στην Επιτροπή για δεύτερη αξιολόγηση; Είμαι της γνώμης ότι αυτό θα πρέπει να πράξουν προκειμένου να εξασφαλίσουν την ομοιόμορφη εφαρμογή των προϋποθέσεων υπό τις οποίες επιτρέπεται η διαγραφή και η επιστροφή δασμών[66]. Τούτο θα ήταν σύμφωνο και με την κατανομή των αρμοδιοτήτων βάσει του εκτελεστικού κανονισμού. Οι εθνικές τελωνειακές αρχές λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με την οφειλή του υπόχρεου προσώπου, ενώ η Επιτροπή αποφασίζει σχετικά με τις αιτήσεις διαγραφής ή επιστροφής σε περίπτωση που γίνεται επίκληση ειδικών περιστάσεων.

72. Κατόπιν αυτών, προτείνω να δοθεί στο τρίτο και τέταρτο προδικαστικό ερώτημα η απάντηση ότι απόφαση που έλαβε η Επιτροπή βάσει του άρθρου 907 του κανονισμού 2454/93 δεσμεύει τις εθνικές τελωνειακές και δικαστικές αρχές και πρέπει να εφαρμόζεται επί αιτήσεως διαγραφής ή επιστροφής που υποβάλει άλλος αιτών, εκτός εάν η κατάστασή του χαρακτηρίζεται από τέτοια πραγματική ή νομική ιδιαιτερότητα ώστε να δικαιολογεί διαφορετικό αποτέλεσμα. Στην περίπτωση αυτή, οι εθνικές αρχές οφείλουν να διαβιβάσουν περαιτέρω τον φάκελο του αιτούντος προς την Επιτροπή για να ληφθεί απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 905, παράγραφος 1, του κανονισμού 2454/93.

Πρόταση

73. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα που του υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (ανώτερο δικαστήριο Καταλονίας, Ισπανία) ως ακολούθως:

1) Από την εξέταση του υλικού ενώπιον του Δικαστηρίου δεν προέκυψε κανένα στοιχείο που να θίγει το κύρος της αποφάσεως C(2008) 6317 τελικό, με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών ήταν δικαιολογημένη και ότι οι δασμοί αυτοί δεν έπρεπε να διαγραφούν σε συγκεκριμένη υπόθεση, σχετική με την εισαγωγή κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων δηλωθέντων ως τζαμαϊκανής προελεύσεως (υπόθεση REM 03/07).

2) Η απόφαση που έλαβε η Επιτροπή βάσει του άρθρου 905, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1335/2003 της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2003, να επιτρέψει τον φάκελο που διαβιβάστηκε από τις ισπανικές τελωνειακές αρχές δεν επηρεάζει τη νομική κατάσταση του αιτούντος τη διαγραφή των δασμών στην υπόθεση της κύριας δίκης και δεν μπορεί να προσβληθεί από αυτόν δυνάμει της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3) Απόφαση που έλαβε η Επιτροπή βάσει του άρθρου 907 του κανονισμού 2454/93 δεσμεύει τις εθνικές τελωνειακές και δικαστικές αρχές και πρέπει να εφαρμόζεται επί αιτήσεως διαγραφής ή επιστροφής που υποβάλει άλλος αιτών, εκτός εάν η κατάστασή του χαρακτηρίζεται από τέτοια πραγματική ή νομική ιδιαιτερότητα ώστε να δικαιολογεί διαφορετικό αποτέλεσμα. Στην περίπτωση αυτή, οι εθνικές αρχές οφείλουν να διαβιβάσουν περαιτέρω τον φάκελο του αιτούντος προς την Επιτροπή για να ληφθεί απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 905, παράγραφος 1, του κανονισμού 2454/93.

66 Απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2008, Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading (C-375/07, EU:C:2008:645, σκέψεις 62 έως 63)· βλ., επίσης, άρθρο 2, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα.

Παράρτημα Ι: Χρονολόγιο Βασικών Ενεργειών και Εξελίξεων

Ιούλιος 1998	Έκθεση ελέγχου της JAMPRO
Μάιος και Οκτώβριος 1998	Επιστολές των αρχών της Ιταλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου προς τις τελωνειακές αρχές της Τζαμάικας
Φεβρουάριος 2000	Απαντήσεις των τελωνειακών αρχών της Τζαμάικας προς τις τελωνειακές αρχές της Ιταλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου
Οκτώβριος 2003	Απάντηση των τελωνειακών αρχών της Τζαμάικας προς τις τελωνειακές αρχές της Ιταλίας μετά την έκδοση πιστοποιητικού επαληθεύσεως για την εισαγωγή
2003	Η Επιτροπή αποκτά γνώση των επιστολών των κρατών μελών
Μάρτιος 2004	Ξεκινά η έρευνα της OLAF
Ιούλιος 2004	Απάντηση των τελωνειακών αρχών της Τζαμάικας προς τις τελωνειακές αρχές της Γερμανίας μετά την έκδοση πιστοποιητικού επαληθεύσεως για την εισαγωγή
Σεπτέμβριος 2004	Συνάντηση μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης και της Επιτροπής (OLAF), όπου τίθεται το ζήτημα των επιστολών
Μάρτιος 2005	Έρευνα της OLAF στην Τζαμάικα
Ιανουάριος 2006	Πρακτικά του Trade Board